čtvrtek 6. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Gn 9,1–13
Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh požehnal Noemovi a jeho synům a řekl jim:
„Ploďte a množte se a naplňte zemi. Ať má před vámi bázeň a strach veškerá zemská zvěř, všichni nebeští ptáci, všechno, co leze po zemi, i všechny mořské ryby. Odevzdávám je do vaší moci. Vše, co se pohybuje a je živé, bude vám k jídlu, všechno vám dávám právě tak jako zelené rostliny.
Jen maso s jeho duší, to je krví, nesmíte jíst. Zajisté budu žádat i vaši krev, která je spojena s vaším životem; budu ji žádat od každého zvířete, tím spíše budu žádat život člověka od člověka, který je druhému bratrem. Kdo prolije lidskou krev, také jeho krev bude prolita člověkem, neboť Bůh učinil člověka jako Boží obraz.
Ploďte a množte se, rozšiřte se po zemi a vládněte na ní!“
Potom řekl Bůh Noemovi i jeho synům: „Uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky, a se všemi živými tvory u vás: s ptáky, s veškerou krotkou i divokou zvěří země, se vším, co vyšlo z archy, se všemi živočichy země. Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo, nebude už zahubeno vodou potopy, už nepřijde potopa, aby zpustošila zemi.“
Bůh dodal: „Toto je znamení smlouvy, které zřizuji mezi sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi.“

Žl 102,16–18.19–21.29+22–23

Odp.: Hospodin popatřil z nebe na zem.

Pohané budou ctít jméno tvé, Hospodine,
a všichni králové země tvou slávu,
až Hospodin znovu zbuduje Sión,
až se objeví ve své slávě.
Skloní se k modlitbě opuštěných
a nepohrdne jejich prosbou.

Kéž je zapsáno pro příští pokolení,
aby budoucí národ chválil Hospodina.
Neboť Hospodin shlédl ze své vznešené svatyně,
popatřil z nebe na zem,
aby slyšel nářek zajatců,
aby vysvobodil odsouzené k smrti.

Synové tvých služebníků budou bydlet v bezpečí
a jejich potomstvo potrvá před tebou,
aby hlásali na Sión Hospodinovo jméno
a jeho chválu v Jeruzalémě,
když se spolu sejdou národy
a království, aby sloužily Hospodinu.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Jak 2,1–9
Což nevyvolil Bůh právě chudé? Vy však jste chuďasem pohrdli.

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranictví k lidem.

Když k vám do shromáždění vejde muž se zlatými prsteny na rukou, ve skvělém oděvu, a vejde také chudák v obnošených šatech, vy jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: „Prosím, posaď se tady na čestné místo.“ Ale tomu chuďasovi řeknete: „Ty stůj tamhle“ nebo „Sedni si tady u mých nohou“. Neděláte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných zásad?

Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh právě chudé v očích světa, aby byli skrze víru bohatí a dědici Království, které slíbil těm, kdo ho milují? Vy však jste chuďasem pohrdli. Nezneužívají právě bohatí své moci proti vám? Netahají vás po soudech? Nemluví právě oni pohrdavě proti vznešenému jménu, podle kterého jste byli nazváni?

Ano, když plníte královský zákon podle výroku Písma: ‚Miluj svého bližního jako sebe‘, jednáte dobře; když však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestupku.

Žl 34,2–3.4–5.6–7

Odp.: Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.

Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu nechť se chlubí moje duše,
ať to slyší pokorní a radují se.

Velebte se mnou Hospodina,
oslavujme spolu jeho jméno!
Hledal jsem Hospodina, a vyslyšel mě,
vysvobodil mě ze všech mých obav.

Pohleďte k němu, ať se rozveselíte,
vaše tvář se nemusí zardívat hanbou.
Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel,
pomohl mu ve všech jeho strastech.

Zpěv před evangeliem: Jan 6,64c.69c

Aleluja. Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život; ty máš slova věčného života. Aleluja.

Evangelium: Mk 8,27–33
Ty jsi Mesiáš… Syn člověka bude muset mnoho trpět.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“

Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“

Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“

Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali.

Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně.

Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“

kulturaslova.cz